

paa Apoteker Nordentoft i Haslev og Apoteker Hansen i Fakse — jeg tror nok de sidste Navne ere rigtige —, som begge fik Apoteker-Bevillinger, uagtet de ikke vare indstillede af Sundhedskollegiet, og uagtet der var saa mange, der i Anciennetet vare forud for dem. I disse Tilfælde forelaa dette, at de begge i mange Aar havde været Bestyrere af de paa-gældende Apoteker, og at der fra Befolkningen var fremkommet Adresser om at faa Lov til at beholde dem paa disse Apoteker, Adresser, som vare underskrevne af saa at sige hele den paagældende Egns Befolkning fra øverst til nederst og uden Hensyn til nogen politisk eller anden Meningsforskel. Jeg mener, at den Slags Ting bør man tage Hensyn til. Har det ærede Medlem andre Tilfælde at klage over, saa lad det ærede Medlem komme frem med dem, saa skal jeg forklare ham min Stilling til de enkelte Tilfælde. Jeg mener, at alle den Slags nævnte Ting bør Ministeren tage Hensyn til, og jeg tror, at i Virkeligheden ere de farmaceutiske Medhjælpere, som jo højlydt have klaget særlig over det sidste, men for øvrigt ogsaa over det første Tilfælde, vel tjente med, at Anciennetetsprincipet ikke ubetinget følges, thi jeg føler mig forvisset om, at den farmaceutiske Medhjælperstand baade vil hæves og højnes i Dygtighed og andre Henseender, naar dens enkelte Medlemmer — de fleste af dem ere jo dygtige og velbegavede Mænd — se, at enten for Dagen Læggelse af fremragende Dygtighed eller et godt Forhold til Befolkningen ere Momenter, der kunne bringe sin Mand hurtig fremad. Jeg tror, at alle kunne være vel tjente dermed.

Jeg nævnte før, at Ministeren i saadanne Sager selvfølgelig maa have en vis Frihed, baade fordi Ansvar et hviler paa ham, og fordi Ansvar et lægges paa ham, ogsaa af Offentligheden, og han selvfølgelig maa tage dette Ansvaret, hvad enten han har fulgt Sundhedskollegiets Indstilling, eller han ikke har gjort det. Jeg skal give de Herrer et ret slaaende Eksempel derpaa. Det er ikke saa længe siden, det var i denne Sommer, at forskellige Blade ret stærkt angreb mig, fordi der var en Apoteker oppe i Løkken, som havde vist sig at have forskellige moralske Defekter,

og saa hed det, at det var en frygtelig Maade, hvorpaa den nuværende Justitsminister besørgede disse Bevillinger uddelte. Det var ganske forskrækkeligt, hvordan han gik uden om Sundhedskollegiet. Jeg fik Ansvar et derfor og tog Ansvar et derfor, fordi jeg havde indstillet vedkommende til Apotekerprivilegiet, men min Indstilling var grundet paa Sundhedskollegiets, idet Sundhedskollegiet havde indstillet netop denne som Nr. 1 paa sin Liste. De ærede Medlemmer ville derefter forstaa, at det er ikke en Talemaade, naar jeg siger, at Ansvar et kommer til at hvile paa Ministeren, og at Ministeren derfor bør have og maa have en vis Frihed til at træffe sine Afgørelser.

Det samme ærede Medlem, nemlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), kom med nogle personlige Bemærkninger om forskellige Udtalelser, jeg siden sidste Rigsdagssamling er fremkommen med nede i min Valgkreds. Det ærede Medlem korsede sig over, at det der var kommet frem, at jeg havde sagt i sin Tid her i Tinget, da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds antydede, at der var en betydelig Uenighed indenfor det daværende Ministerium, at der ikke var saa megen Revne eller Sprække, at det ærede Medlem deri kunde sætte sin Finger, eller en Knappenaal var det maaske, men at der alligevel havde vist sig at være en Uoverensstemmelse, som for en Time eller to siden var helet. Det ærede Medlem fandt det forskrækkeligt, at jeg kunde staa og tie stille med, at der havde været en saadan Uoverensstemmelse. Men det er jo en ganske meningsløs Anke. I og for sig ere de Uoverensstemmelser, som mulig maatte have været i de tidligere Ministerier, saa længe et Ministerium sidder, noget, der er andre politiske Partier uvedkommende, noget, som andre politiske Partier slet ikke ere berettigede til at opholde sig over eller kræve Forklaring over. Men ganske urimeligt vilde det være, om jeg, naar jeg endelig med min medfødte Godmodighed giver mig til at give en Forklaring, skulde sige: Ja, nu er der ingen Sprække, men det har været rivende galt. Hvorfor skulde jeg sige det, thi selvfølgelig, naar der har været en saadan Uover-